

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecătorii – Diaconu Iurie și Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Nebunu Andrei, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 noiembrie 2021 și sentinței Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 22 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Nebunu Andrei xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.08.2020 – 22.06.2021;

Instanța de recurs: 28.07.2021 – 29.11.2021;

Instanța de recurs în anulare: 10.05.2022 – 10.08.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 22 iunie 2021, Nebunu Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru un termen de 240 (două sute patruzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

A fost dispusă încasarea din contul lui Nebunu Andrei în beneficiul statului suma de 23,24 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Nebunu Andrei la 26 iulie 2020, aproximativ ora 02:17, deținând permisul de conducere nr. xxxxx de categoria de vehicul „B, B1, C, C1, D, D1, BE, C1E, CE, D1E, DE”, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate și al consecințelor care pot surveni în rezultatul acestor acțiuni, încălcând prevederile art. 14 lit. a) RCR potrivit căruia conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă mijlocul de transport în stare de ebrietate care provoacă reducerea reacției și îi afectează capacitatea de conducere,

intenționat s-a urcat la volanul automobilului de model „Skoda Superb” cu n/î „xxxxx” și deplasându-se pe strada C. Negruzzi, mun. Cahul a fost stopat și supus testării alcooscopice cu aparatul „Drager” de către colaboratorii Batalionului de Patrulare „Sud” al INSP.

Drept rezultat, s-a constatat că concentrația de alcool în aerul expirat la Nebunu Andrei constituie 0,47 mg/l, care în conformitate cu prevederile art. 134¹² Cod penal, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, acțiunile lui Nebunu Andrei au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, *adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

3. Avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului, a contestat sentința cu recurs, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nebunu Andrei să fie achitat.

În motivarea recursului, partea apărării a menționat că învinuirea înaintată lui Nebunu Andrei, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, nu s-a demonstrat, or, contrar prevederilor art. 94, 95 Cod de procedură penală, prima instanță a reținut la baza sentinței de condamnare probe inadmisibile, lovite de nulitate, care au fost administrate cu încălcări de procedură, acestea nefiind apreciate obiectiv și imparțial, în coroborare cu alte probe.

Astfel, partea apărării a invocat că reieșind din prevederile Regulamentului privind modul de testare alcooscopice și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, în raport cu art. 264¹ Cod penal, se atestă că examinarea medicală nu este o oportunitate de investigație, dar o metodă științifică de constatare a unei stări de fapt și respectiv, este o obligație a organului de urmărire penală la documentarea cazului atunci când făptuitorul potrivit rezultatelor testării alcooscopice riscă o pedeapsă penală, iar dreptul de a contesta rezultatul testării persistă în ambele cazuri – stare de ebrietate cu grad minim și cu grad avansat.

În acest context, consideră că procesul-verbal de constatare a infracțiunii (f.d.7), este lovit de nulitate, deoarece ca act procedural întocmit la fața locului, ora 03:11 – 03:30, în prezența bănuitului, conține mai multe mențiuni neclare, contrare normelor legale și care se combat prin declarațiile martorilor.

De asemenea, potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 04 august 2020, din care rezultă că există 2 video-uri efectuate de pe unul și același aparat de filmat, create aproximativ după 20 ore de la filmare, reprezintă dubii asupra imaginilor video.

Prin urmare, a menționat că a fost încălcat dreptul la apărare prin faptul că avocatul a solicitat instanței de judecată să fie dispusă efectuarea unei cercetări tehnico-științifice sau expertize judiciare pentru stabilirea

veridicității înregistrărilor video, însă această solicitare a fost respinsă prin încheiere protocolară.

Așadar, în opinia părții apărării, actul de învinuire în privința lui Nebunu Andrei, prin prisma art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, este nul, or, în procesul judecării cauzei, nici o probă cercetată de instanța de judecată nu confirmă învinuirea incriminată inculpatului Nebunu Andrei.

3.1. Avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului, a depus recurs suplimentar împotriva sentinței, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nebunu Andrei să fie achitat, ori cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță și audierea martorilor Armanu Eduard, Sulac Dumitru, și dispunerea efectuării expertizei tehnico-științifice a înregistrărilor video prezentate ca probe de partea acuzării, la materialele cauzei penale.

În argumentarea recursului suplimentar, partea apărării a indicat că prima instanță a încălcat dreptul inculpatului la apărare prin respingerea demersurilor apărării privind audierea martorilor Armanu Eduard, Sulac Dumitru, precum și dispunerea efectuării expertizei tehnico-științifice a înregistrărilor video administrate la materialele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 noiembrie 2021, au fost respinse recursurile declarate de partea apărării și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de recurs a indicat, că în ședința de judecată au fost verificate suplimentar probele cercetate în prima instanță, care au fost reținute la baza sentinței de condamnare în privința inculpatului Nebunu Andrei, și anume: *declarațiile martorului Țîpordei Eugeniu (f.d.116-117; 126-127); declarațiile martorului Patrașcu Vasile (f.d.122-123); declarațiile martorului Popcov Pavel (f.d.118-119; 128-129); declarațiile martorului Armanu Ion (f.d.120-121); declarațiile martorului Mogla Pavel (f.d.124-125); declarațiile martorului Bazin Neli (f.d.130); proces-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatării bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă întocmit la 26 iulie 2020 (f.d.3); proces-verbal de constatare a infracțiunii (în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate), întocmit la 26 iulie 2020 (f.d.7); tichetul „Drager 6810” Alcotest nr. 3075 (f.d.8); buletin de verificare metrologică nr. 3.5.49-1734 eliberat de Autoritatea Centrală de Metrologie a R.M. (f.d.9); certificat nr. 6315 din 11 noiembrie 2018, eliberat subofițerului patrulare al Plutonului Cantemir, Leova al Batalionului de Patrulare „Sud” a INP al IGP, agent Țîpordei Eugeniu, dovadă a faptului că a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1139 din 18 septembrie 2003; Instrucțiunea cu privire la modul de exploatare și măsurare a vitezei mijloacelor de transport auto cu ajutorul complexelor de*

măsurare și înregistrare video a vitezei mijloacelor de transport auto, și de testare alcoolsopică „Drager 6810” și este admis la utilizarea acestuia în procesul de depistare și documentare a cazurilor de constatare a stării de ebrietate. Certificatul fiind valabil în perioada 11 noiembrie 2019 – 11 noiembrie 2020 (f.d.10); proces-verbal de examinare a documentelor ca mijloc material de probă din 04 august 2020 (f.d.5); proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 26 iulie 2020 (f.d.11); proces-verbal de ridicare din 28 iulie 2020, conform căruia de la Țipordei Eugeniu a fost ridicat un CD-R de tip Verbatim cu capacitatea de 700 MB, cu două imagini video (f.d.15); proces-verbal de examinare a obiectului din 04 august 2020 (f.d.16).

Astfel, analizând probele cercetate în cadrul primei instanțe, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de recurs a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului Nebunu Andrei, în săvârșirea infracțiunii de conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a fost demonstrată, iar acțiunile acestuia corect fiind încadrate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Instanța de recurs a precizat că declarațiile martorilor Țipordei Eugeniu, Patrașcu Vasile și Popcov Pavel, urmează a fi reținute ca probe pertinente, concludente, utile și verifice, care demonstrează direct conducerea de către inculpatul Nebunu Andrei a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, or, partea apărării nu a invocat argumente bazate pe probe care ar pune la îndoială declarațiile respectivelor martori, inspectori de poliție care de fapt au constatat săvârșirea infracțiunii de către inculpat, precum și instanța de recurs urmare a examinării cauzei penale, nu a constatat careva temeiuri pentru a pune la îndoială declarațiile martorilor acuzării.

Argumentele inculpatului Nebunu Andrei potrivit cărora susține că nu a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, că de fapt automobilul a fost condus de Armanu Eduard, iar în timp ce echipajul de poliție s-a apropiat de automobil, dânsul doar se afla pe scaunul șoferului, instanța de recurs le-a apreciat ca fiind contradictorii cu probele administrate la materialele cauzei penale, inclusiv cu declarațiile martorilor Țipordei Eugeniu și Patrașcu Vasile.

De asemenea, instanța de recurs a apreciat ca fiind lipsite de orice suport probatoriu și declarațiile inculpatului Nebunu Andrei, precum că i-a comunicat polițistului Țipordei Eugeniu, că nu dânsul s-a aflat la volanul automobilul și a fost impus să treacă testarea alcoolsopică. Or, martorii Țipordei Eugeniu și Patrașcu Vasile, direct au indicat la inculpatul Nebunu Andrei ca fiind conducătorul de vehicul ce conducea automobilul „Skoda Superb”, de la care în timpul discuțiilor s-a simțit miros specific de alcool, precum și din înregistrările video, examinate prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 04 august 2020 (f.d.16, 18), se observă că

Nebunu Andrei se afla pe scaunul șoferului în timpul discuției cu polițistul Țipordei Eugeniu, și a acceptat să treacă testul de alcoolemie.

La momentul supunerii testării alcoolscopice, inculpatul Nebunu Andrei nu a invocat lipsa calității sale de conducător de vehicul, însă ulterior în cadrul audierii sale ca bănuit la 11 august 2020, susținute și în instanța de judecată, a menționat despre această circumstanță.

Cu referire la declarațiile martorilor apărării Armanu Ion, Mogla Pavel și Bazin Neli, instanța de recurs a stabilit că acestea nu pot fi reținute, deoarece declarațiile acestor martori au ca scop confirmarea versiunii înaintate de inculpat, în vederea evitării răspunderii penale pentru fapta săvârșită. Mai mult, declarațiile martorului Armanu Ion, nu pot fi reținute ca verifice pentru a fi puse la baza unei sentințe de achitare, în contextul în care martorii Țipordei Eugeniu și Patrașcu Vasile, direct au indicat la inculpatul Nebunu Andrei ca fiind conducătorul de vehicul ce conducea automobilul de model „Skoda Superb” pe drumul din mun. Cahul și care l-au stopat regulamentar cu ajutorul semnalelor luminoase sonore.

Referitor la declarațiile martorului Bazin Neli, instanța de recurs a menționat că având în vedere caracterul lor general, nu le poate reține ca utile pentru soluționarea cauzei. Totodată, acestea sunt contradictorii cu declarațiile tuturor martorilor audiați în procesul penal, și anume cu declarațiile martorilor Țipordei Eugeniu, Patrașcu Vasile, Popcov Pavel, Armanu Ion și Mogla Pavel, precum și a inculpatului Nebunu Andrei. Afirmațiile martorului Bazin Neli precum că „... un echipaj al poliției s-a apropiat de automobil cu farurile pornite, iar la scurt timp a mai venit un alt echipaj...”, nu atestă caracterul util al declarațiilor pentru soluționarea obiectivă a cauzei penale.

De asemenea, instanța de recurs a apreciat ca fiind neîntemeiate și argumentele părții apărării precum că prima instanță a pus la baza sentinței de condamnare în privința lui Nebunu Andrei, mai multe probe inadmisibile, lovite de nulitate, administrate cu încălcări grave de procedură, or, analizând fiecare probă sub aspectul admisibilității ei, instanța de recurs nu a constatat nici un temei legal pentru a declara inadmisibile probele administrate de partea acuzării și nici careva încălcări ale normelor legale care reglementează desfășurarea procesului penal ce atrag nulitatea actelor de procedură, în sensul stabilit de art. 251 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs a respins ca fiind neîntemeiate și criticile părții apărării cu privire la procesul-verbal de constatare a infracțiunii (în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate) precum că ar fi lovit de nulitate, deoarece conține mai multe mențiuni neclare, contrare normelor legale, or, aceasta fiind mai mult o opinie subiectivă a apărării, întrucât nu a invocat că subofițerul superior de patrulare Popcov Pavel nu avea competență materială de a documenta cazul de constatare a stării de ebrietate, prin întocmirea procesului-verbal de

constatare a infracțiunii din 26 iulie 2020, iar indicarea subofițerului superior Țipordei Eugeniu (persoana care l-a testat la alcoolemie pe Nebunu Andrei) ca specialist în respectivul proces-verbal, nu constituie un temei pentru a constata nulitatea procesului-verbal de constatare a infracțiunii din 26 iulie 2020. Mai mult, martorul Popcov Pavel a declarat că dânsul a întocmit procesul-verbal de constatarea infracțiunii datat cu 26 iulie 2020, timp în care Țipordei Eugeniu întocmea procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă, la fel datat cu 26 iulie 2020.

La fel, instanța de recurs a precizat că la finalizarea urmăririi penale inculpatul făcând cunoștință cu materialele urmăririi penale, precum și avocatul acestuia, a solicitat termen pentru prezentarea unei cereri în vederea completării urmăririi penale până la 14 august 2020 (f.d.48), însă careva cereri nu au fost depuse, astfel că apărarea în cadrul urmăririi penale nu a invocat nulitatea actelor de procedură întocmite de martorii Țipordei Eugeniu și Popcov Pavel. Or, nulitatea actului procedural poate fi invocată la terminarea urmăririi penale, când partea face cunoștință de materialele dosarului, prin prisma art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele apărării privind înregistrările video examinate prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 04 august 2020, instanța de recurs le-a respins ca neîntemeiate, deoarece martorii Țipordei Eugeniu, Popcov Pavel și Patrașcu Vasile sub aspectul efectuării înregistrării video a discuțiilor purtate cu inculpatul Nebunu Andrei după stopare și procedura de testare la alcoolemie, au declarat că s-au filmat doar secvențele care reprezintă importanță pentru cauza penală.

Astfel, instanța de recurs a conchis că vinovăția inculpatului Nebunu Andrei în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită integral de acuzatorul de stat prin probele administrate în conformitate cu prevederile legale.

La fel, instanța de recurs a apreciat ca fiind neîntemeiate și argumentele apărării privind încălcarea dreptului la apărare de către prima instanță prin respingerea demersului de efectuare a unei expertize tehnico-științifice sau expertize judiciare pentru stabilirea integrității înregistrărilor video, deoarece autorul demersului nu a argumentat necesitatea unei asemenea constatări tehnico-științifice sau expertize judiciare a înregistrărilor video, în contextul în care la materialele cauzei penale sunt anexate și alte probe pertinente și concludente care direct confirmă vinovăția inculpatului Nebunu Andrei.

Referitor la respingerea demersului apărării cu privire la audierea martorilor Armanu Eduard și Sulac Dumitru, instanța de recurs a precizat că apărarea a fost decăzută din dreptul de a prezenta proba cu martorul Armanu Eduard, deoarece în termenul acordat nu a prezentat această probă, iar în ceea ce privește audierea lui Sulac Dumitru ca martor, apărarea nu a

argumentat necesitatea audierii acestuia și circumstanțele care pot fi confirmate sau infirmate pentru justa soluționare a cauzei.

Cu referire la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Nebunu Andrei, instanța de recurs a conchis că prima instanță a respectat prevederile art. 7, 75 Cod penal, stabilindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă și în limitele prevăzute de infracțiunea incriminată.

Așadar, reținând prevederile art. 61, 75 Cod penal, instanța de recurs a stabilit că inculpatul a săvârșit o infracțiune care potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, anterior nu a fost tras la răspundere penală, nu este încadrat în câmpul muncii, are un copil la întreținere, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, iar careva circumstanțe atenuante sau agravante prevăzute de art. 76, 77 Cod penal, nu s-au constatat, din care motiv instanța de recurs a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia corectarea și reeducarea inculpatului Nebunu Andrei, precum și restabilirea echității sociale, va fi posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pedeapsă care este una echitabilă, legală și proporțională cu gravitatea faptei săvârșite.

Subsidiar, instanța de recurs a precizat că prima instanță corect a aplicat și prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, și întemeiat a ajuns la concluzia privind admiterea cererii procurorului și a dispus încasarea din contul inculpatului Nebunu Andrei în beneficiul statutului, cheltuielile judiciare în sumă de 23,24 lei suportate pentru efectuarea testării cu aparatul „Alcotest 6810 Drager”, în sumă de 23,24 lei.

5. Condamnatul Nebunu Andrei, declară recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor instanțelor de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Nebunu Andrei de învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, să fie încetat în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din motiv că există alte circumstanțe care exclud urmărirea penală și tragerea la răspundere penală, ori cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

În motivarea recursului, condamnatul menționează că de fapt i-a fost încălcat termenul de menținere în calitate de bănuț și invocând prevederile art. 63, 175 Cod de procedură penală, precizează că calitatea de bănuț a dobândit-o la 26 iulie 2020, când a fost întocmit procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului (f.d.11), fapt ce reprezintă aplicarea unei măsuri de constrângere neprivativă de libertate. Astfel, susține că termenul de menținere în calitate de bănuț a expirat la data de 08 august 2020.

Consideră condamnatul că după expirarea termenului de 10 zile din momentul aplicării măsurii privind înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport, urma să fie încetată urmărirea penală.

Prin urmare, invocând principiul *non bis in idem*, susține că după expirarea termenului de menținere în calitate de bănuț, organul de urmărire penală nu urma să emită la 11 august 2020, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, prin ce s-au încălcat prevederile art. 24 din Constituție, art. 6 CEDO și art. 22, 24 Cod de procedură penală.

De asemenea, susține condamnatul că i-a fost încălcat și dreptul la apărare prin faptul că au fost respinse demersurile apărării privind audierea în calitate de martori pe Sulac Dumitru și Armanu Eduard, precum și demersul privind dispunerea efectuării expertizei judiciare tehnico-științifice pentru stabilirea integrității înregistrărilor video.

Totodată, mai indică și faptul că în speță, lipsesc probe care să confirme vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Așadar, conchide condamnatul că încălcările stabilite la caz, potrivit cărora învinuirea înaintată este viciată în mod evident, echivalează cu încălcarea prevederilor legale care se referă la sesizarea instanței și, prin prisma art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, atrag nulitatea actelor procedurale menționate, iar conform alin. (3) această nulitate nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată la orice etapă a procesului de către părți și se i-a în considerație de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În sensul art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Astfel, una dintre cerințele primordiale pentru declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept comise în cadrul procedurii precedente, care să cadă sub incidența noțiunii de viciu fundamental.

Potrivit art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea recursului în anulare, din motiv că este vădit neîntemeiat, este precedată de verificarea temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo carență de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

Prezintă relevanță și specificarea că instanța de recurs în anulare la această etapă a procedurilor nu declanșează un control asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu verifică argumentele care nu au fost obiect de cercetare în cadrul etapelor precedente de judecare a cauzei, ci verifică dacă în hotărârile adoptate nu a fost admis vreun viciu fundamental de natură să determine casarea soluției devenite irevocabile, adoptate pe caz.

Așadar, analizând argumentele recursului în anulare declarat, prin prisma sensului atribuit de legislația procesuală penală a noțiunii de viciu fundamental, Colegiul penal consideră că titularul cererii de recurs în anulare nu a adus argumente care s-ar încadra în acest concept și care ar afecta hotărârile atacate.

Reieșind din textul recursului în anulare declarat, Colegiul penal constată că condamnatul invocă în calitate de viciu fundamental care a afectat decizia contestată, faptul că instanțele de fond neîntemeiat l-au condamnat pe Nebunu Andrei în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, deoarece probele administrate la materialele cauzei penale nu demonstrează vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate, acestea fiind nule prin prisma art. 251 Cod de procedură penală, precum și faptul că a fost încălcat dreptul la apărare prin respingerea demersurilor privind audierea în calitate de martori pe Sulac Dumitru și Armanu Eduard și dispunerea efectuării expertizei judiciare tehnico-științifice.

Însă cu referire la aceste argumente, Colegiul penal reține că atât prima instanță cât și instanța de recurs, au remarcat că analizând fiecare probă sub aspectul admisibilității ei, nu s-a constatat nici un temei legal pentru a declara inadmisibile probele administrate de partea acuzării, precum și nici careva încălcări de procedură ce atrag nulitatea actelor de procedură, în sensul prevăzut de art. 251 Cod de procedură penală.

Subsidiar fiind evidențiat și faptul că partea apărării a fost decăzută din proba cu martorul Armanu Eduard, din motiv că în termenul acordat acesta nu a prezentat proba respectivă (f.d.105, 113, vol.I), iar referitor la audierea lui Sulac Dumitru, nu s-a argumentat necesitatea audierii acestui martor și circumstanțele care pot fi confirmate sau infirmate de către ultimul pentru

justa soluționare a cauzei (f.d.108, vol.I), corespunzător nefiind argumentată și necesitatea dispunerii efectuării unei expertize judiciare tehnico-științifice.

Mai mult, Colegiul penal constată că argumentele condamnatului cu privire la încălcarea termenului de menținere în calitate de bănuț, nici nu au fost invocate în instanța de recurs.

Prin urmare, reieșind din semnificația juridică atribuită noțiunii de viciu fundamental, se menționează că argumentele invocate de condamnatul Nebunu Andrei pe care acesta le încadrează în conceptul de „viciu fundamental”, nu sunt incidente la caz și nu pot servi temei de admitere a recursului în anulare, or, din materialele dosarului rezultă cert motivele pentru care instanțele de judecată au optat pentru soluția adoptată.

Or, modalitatea de apreciere a probelor în modul propus de către apărare nu se încadrează în noțiunea de viciu fundamental care ar constitui temei de intervenire în procedura precedentă.

Potrivit art. 27 alin. (1), 448 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Deci, activitatea privind aprecierea sau reaprecierea probelor și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a instanței judecătorești, și invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune condamnatul este una lipsită de orice suport juridic, și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Colegiul penal reține că, instanța de recurs a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect concluzionând în privința vinovăției condamnatului Nebunu Andrei în fapta incriminată, și just fiind încadrate acțiunile acestuia în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Mai mult, esența criticilor aduse în recursul în anulare au constituit obiect al examinării în cadrul instanței de recurs, asupra căreia instanța s-a expus, motivându-și detaliat soluția potrivit pct. 4 al prezentei decizii.

Colegiul penal menționează faptul că principiul securității raporturilor juridice, consfințit în art. 6 din Convenție, cere inter alia ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*hotărârea Roșca vs Republica Moldova nr. 6267/02, § 24, din 22 martie 2005; Mitropolia Basarabiei și Parohia Nașterea Maicii Domnului vs Republica Moldova, nr. 65637/10, din 01 octombrie 2019*), iar potrivit dispozițiilor art. 4§2 din Protocolul 7 CEDO, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu

fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că hotărârea contestată nu este afectată de un viciu fundamental, fiind în conformitate cu prevederile legale și această hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Așadar, Colegiul penal conchide că la examinarea prezentului recurs în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de recurs, ce ar indica la prezența unui viciu fundamental în cauză care ar afecta hotărârea irevocabilă, iar existența unei alte păreri a condamnatului asupra circumstanțelor cauzei și probatoriului administrat la dosar, nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

În atare circumstanțe, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare, din motiv că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul **Nebunu Andrei xxxxx**, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 noiembrie 2021, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **02 septembrie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Diaconu Iurie

Boico Victor